

Sygn. akt VII U 2312/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bożenna Zalewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Ala Pilewska-Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2014 r. w Gdańsku

sprawy M. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołania M. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 30 sierpnia 2013 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy M. Z. prawo do emerytury pomostowej od dnia 01 lipca 2013 roku,
2. nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,
3. zasądza od pozwanego na rzecz wnioskodawcy kwotę 60 (słownie: sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt: VII U 2312/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu M. Z. prawa do emerytury pomostowej uznając, iż nie wykazał wymaganego okresu 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz nie rozwiązał stosunku pracy.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych ZUS nie uwzględnił okresów zatrudnienia od 1 września 2005 r. do 1 grudnia 2005 r. oraz od 1 grudnia 2005 r. do 31 stycznia 2008 r., ponieważ na świadectwach wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 27 lutego 2008 r. charakter wykonywanej pracy nie został określony ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Przedłożone dodatkowo w dniu 10 grudnia 2012 r. świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 27 lutego 2008 r. budzą wątpliwości. Z uwagi na przedłożenie dwóch różnych świadectw wykonywania prac w szczególnych warunkach sporządzonych przez pracodawcę w tym dniu brak podstaw do uwzględnienia powyższych okresów.

Ponadto, organ rentowy odmówił zaliczenia do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu od 9 lipca 1987 r. do 31 grudnia 1990 r., ponieważ na podstawie przedłożonej dokumentacji nie można stwierdzić, że w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy ubezpieczony wykonywał prace w szczególnych warunkach – brak określenia rodzaju wykonywanej pracy.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji zarzucając jej błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy poprzez uznanie, iż ubezpieczony w okresie od dnia 9 lipca 1987 r. do 31 grudnia 1990 r., od dnia 1 września 2005 r. do dnia 30 listopada 2005 r. i od dnia 1 grudnia 2005 r. do dnia 31 stycznia 2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach ora naruszenie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych poprzez uznanie, iż ubezpieczony nie spełnia przesłanek do nabycia uprawnień do nabycia wcześniejszej emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Wobec powyższego ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie ubezpieczonemu prawa do wcześniejszej emerytury od dnia 1 lipca 2013 r.

Ponadto, wniósł o zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według spisu, który miał zostać złożony przed zamknięciem rozprawy, o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków T. B., H. W. T. Ż. oraz J. T. na okoliczność ustalenia rodzaju i wymiaru prac wykonywanych przez ubezpieczonego w okresie od dnia 9 lipca 1987 r. do dnia 31 grudnia 1990 r., tj. w czasie pracy w Przedsiębiorstwie (...) S.A. z/s w G., z zeznań świadków R. S., B. F. oraz F. H. na okoliczność ustalenia rodzaju i wymiaru prac wykonywanych przez ubezpieczonego w okresie od dnia 1 września 2005 r. do 30 listopada 2005 r. i od dnia 1 grudnia 2005 r. do dnia 31 stycznia 2008 r. tj. w czasie pracy w (...) Stocznia sp. z o.o. z/s w G. i (...)sp. z o.o. z/s w G., a nadto przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron, ograniczonego do przesłuchania ubezpieczonego.

W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, że w Przedsiębiorstwie (...) S.A. z/s w G. pracował w charakterze suwnicowego, wykonując stale i w pełnym wymiarze czasu pracę na wysokościach, w dźwigu suwnicowym W ramach tego zatrudniony został oddelegowany do pracy za granicą w C.. Ponadto wskazał, że w (...) Stocznia sp. z o.o. z/s w G. i (...)sp. z o.o. z/s w G. stale i w pełnym wymiarze czasu pracował na stanowisku operatora urządzeń dźwigniowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, a w uzasadnieniu pisma powołał się na argumentację zawartą w treści zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji. Ponadto organ podkreślił, że ubezpieczony wykazał jedynie 10 lat, 3 miesiące i 23 dni okresu pracy w warunkach szczególnych.

W piśmie procesowym z dnia 8 stycznia 2014 r. ubezpieczony wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka Z. B. na okoliczność ustalenia rodzaju i wymiaru prac wykonywanych przez ubezpieczonego w okresie od lipca 1987 r. do sierpnia 1988 r.

Na rozprawie z dnia 11 lutego 2014 r. ubezpieczony oświadczył, że rozwiązał stosunek pracy z dniem 30 czerwca 2013 r. oraz przedstawił spis poniesionych przez niego kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. Z., urodzony dnia (...), w dniu 16 maja 2013 r. r., złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o emeryturę pomostową.

Ubezpieczony nie jest członkiem OFE, a wiek 60 lat ukończył w dniu 7 grudnia 2012 r. Ponadto, wykazał łącznie 39 lat i 3 dni okresów składkowych i nieskładkowych, a w tym 10 lata 3 miesiące i 23 dni okresów pracy w warunkach szczególnych.

(okoliczności niesporne a nadto vide: wniosek – k. 119-121 plik II akt rentowych)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. nie uwzględnił jako pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od dnia od 1 września 2005 r. do 1 grudnia 2005 r. oraz od 1 grudnia 2005 r. do 31 stycznia 2008 r. w

(...) Stocznia sp. z o.o. z/s w G. i (...)sp. z o.o. z/s w G. oraz okresu zatrudnienia od dnia 9 lipca 1987 r. do 31 grudnia 1990 r. w Przedsiębiorstwie (...) S.A. z/s w G.. Ponadto stwierdził, że ubezpieczony nie rozwiązał stosunku pracy.

W związku z powyższym, zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 30 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu M. Z. prawa do emerytury pomostowej uznając, iż nie wykazał wymaganego okresu 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz nie rozwiązał stosunku pracy.

(vide: karta przebiegu zatrudnienia – k. 141, decyzja z dnia 30 sierpnia 2013 r. – k. 242 plik II akt rentowych, odwołanie – k. 2-7 akt sprawy)

Ubezpieczony rozwiązał stosunek pracy dnia 30 czerwca 2013 r.

dowód: zaświadczenie o wykonywaniu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze z dnia 30 czerwca 2013 r. – k. 136 plik II akt rentowych, oświadczenie ubezpieczonego – k. 49 (protokół CD) akt sprawy,

W okresie od dnia 9 lipca 1987 r. do 31 grudnia 1990 r. ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w (...) S.A. z/s w G., na stanowisku suwnicowego. Praca była wykonywana na budowie eksportowej w Czechach (byłej Czechosłowacji).

dowód: świadectwo pracy z dnia 19 lipca 1999 r. – plik I akt rentowych, zaświadczenie z dnia 6 listopada 2012 r. – k. 4, umowa nr (...) – k. 43-44, aneks nr (...) – k. 45-46, umowa o pracę na czas określony z dnia 27 grudnia 1988 r. – k. 47-48, aneks nr (...) – k. 49, umowa o pracę na czas określony z dnia 30 czerwca 1989 r. – k. 50, umowa o pracę z dnia 27 grudnia 1989 r. – k. 51, aneks nr (...) – k. 52, świadectwo zakończenia pracy za granicą – k. 53, pismo z dnia 31 grudnia 1990 r. – k. 54 plik II akt rentowych,

W powyższym okresie ubezpieczony pracował w B. (C.) jako suwnicowy, gdzie za pomocą suwnicy, jeżdżącej po torach, stale i w pełnym wymiarze czasu, przenosił różne ciężkie elementy stalowe o ciężarze do 80 ton (m.in. rury, blachy, kształtowniki, kołnierze) do spawania i montażu w 6 różnych halach, a następnie je z tych hal wywoził.

dowód: zeznania świadków T. B., T. Ż. oraz Z. B. – k. 49 (protokół CD) akt sprawy,

Następnie, od dnia 1 września 2005 r. do 30 listopada 2005 r. ubezpieczony był zatrudniony w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. z/s w G. oraz od dnia 1 grudnia 2005 r. do dnia 31 stycznia 2008 r. w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. z/s w G. na stanowisku operatora urządzeń dźwigowych.

dowód: świadectwo pracy z dnia 30 listopada 2005 r. – k. 10, 2 świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 27 lutego 2008 r. – k. 13 i 11, świadectwo pracy z dnia 4 lutego 2008 r. – k. 13 plik II akt rentowych,

W powyższym okresie ubezpieczony pracował głównie na hali produkcyjnej, gdzie do jego obowiązków należało przewożenie za pomocą suwnicy ciężkich elementów stalowych, m.in. podawał blachy na walcach, zabierał wygięte blachy, podawał blachy do palarni, podawał sfazowane blachy, przewoził blachy do maszyn do produkcji profili oraz rozładowywał i załadowywał blachy na maszyny bądź przyczepę do transportu. Prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu.

dowód: zeznania świadków R. S. oraz B. F. – k. 49 (protokół CD) akt sprawy,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach niniejszej sprawy, aktach rentowych pozwanego organu oraz aktach osobowych ubezpieczonego ze spornego okresu, których autentyczność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej z urzędu.

Podstawę ustaleń stanu faktycznego stanowiły także zeznania świadków T. B., T. Ż., Z. B., R. S. oraz B. F., bowiem jako osoby zatrudnione w spornych okresach w tych samych zakładach pracy znały zakres obowiązków ubezpieczonego.

Zeznania te, w ocenie Sądu, razem z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, tworzą zwartą i logiczną całość i jako takie zasługują na walor wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. Z. zasługuje na uwzględnienie.

Istota sporu w sprawie sprowadza się do ustalenia, czy M. Z. spełnia warunki do przyznania emerytury pomostowej w trybie art. 4 w zw. z art. 46 ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 r. (Dz.U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1656), a w szczególności, czy udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. w/w ustawy prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Podkreślenia wymaga również, że wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt: I UK 448/12 wskazano, że w wykładni art. 4 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych wynika obowiązek zaliczania do okresów pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze także zatrudnienia w takich warunkach w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. Artykuł ten zawiera dodatkowe warunki, aby praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz po dniu 31 grudnia 2008 r., jednak nie określa ram czasowych odnośnie do stażu 15 lat pracy w tych warunkach. Ten okres 15 lat może więc dotyczyć całego okresu ubezpieczenia, jednak co najmniej jeden miesiąc musi przypadać przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz jeden miesiąc po dniu 31 grudnia 2008 r.

Zgodnie natomiast z art. 49 w/w ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 j.t.) wskazano z kolei, iż dla celów ustalenia uprawnień emerytalnych ubezpieczonych urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 r., będących pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w

szczególным charakterze, o których mowa wyżej za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (ust. 2 art. 32 ustawy). Zgodnie natomiast z dalszym uregulowaniem wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (ust. 4 art. 32). Oznacza to, że na potrzeby niniejszej ustawy pracami wykonywanymi w szczególnych warunkach są prace wymienione w § 4-8a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8 poz. 43 ze zm.), mimo, iż przedmiotowe rozporządzenie zostało wydane w oparciu o art. 55 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267), która z kolei została uchylona z dniem 1 stycznia 1999 r. przez art. 195 pkt 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Dodatkowo wskazać należy również na § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., zgodnie z którym okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W wykazie A - prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego - stanowiącym załącznik do rozporządzenia w dziale III (W hutnictwie i przemyśle metalowym) pod pozycją nr 86 wskazano stanowisko – „obsługa suwnic”.

Pomocniczo wskazać należy, że w wykazie stanowisk pracy stanowiącym załącznik do Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz. Urz. MG z 1985 r., nr 1, poz. 1) w dziale III (W hutnictwie i przemyśle metalowym) pod pozycją 86 (Obsługa suwnic) pkt 16 wśród stanowisk, na których wykonywana jest praca w warunkach szczególnych w wymienione jest stanowisko – „operator urządzeń dźwigowych- dźwigowy”, a w pkt 17 wymienione jest stanowisko – „suwnicowy”.

W sprawie bezspornym jest, że ubezpieczony M. Z. nie jest członkiem OFE, ukończył 60 lat w dniu 7 grudnia 2012 r. oraz iż wykazał łączny okres składkowy i nieskładkowy przekraczający 25 lat (tj. 39 lat i 3 dni), a w tym 10 lata 3 miesiące i 23 dni okresów pracy w warunkach szczególnych. Ponadto, dnia 30 czerwca 2013 r. rozwiązał stosunek pracy.

Przedmiotem sporu pozostawało, czy nieuwzględnione przez ZUS okresy zatrudnienia od dnia 9 lipca 1987 r. do 31 grudnia 1990 r. w Przedsiębiorstwie (...) S.A. z/s w G. oraz od dnia od 1 września 2005 r. do 1 grudnia 2005 r. i od 1 grudnia 2005 r. do 31 stycznia 2008 r. w (...) Stocznia sp. z o.o. z/s w G. i (...)sp. z o.o. z/s w G. mogą zostać uznane za okresy pracy w szczególnych warunkach.

Zdaniem Sądu, fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach w spornych okresach znajduje bowiem potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

W celu ustalenia charakteru pracy ubezpieczonego oraz warunków jej wykonywania w w/w okresach, Sąd Okręgowy uznał za zasadne dopuścić dowód z akt rentowych pozwanego, a nadto z zeznań świadków T. B., T. Ż., Z. B., R. S. oraz B. F..

Wskazać należy, że z treści zgromadzonej w niniejszej sprawie dokumentacji wynikało, że ubezpieczony w okresie od dnia 9 lipca 1987 r. do 31 grudnia 1990 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w (...) S.A. z/s w G., na stanowisku suwnicowego. Praca była wykonywana na budowie eksportowej w Czechach (byłej Czechosłowacji).

Charakter pracy ubezpieczonego został natomiast jednoznacznie potwierdzony w zeznaniach świadków T. B., T. Ż. oraz Z. B. - współpracowników ubezpieczonego ze spornego okresu zatrudnienia – którzy zgodnie zeznali, iż ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracował w B. (C.), gdzie za pomocą suwnicy, jeżdżącej po torach, stale i w pełnym wymiarze czasu, przenosił różne ciężkie elementy stalowe o ciężarze do 80 ton (m.in. rury, blachy, kształtowniki, kołnierze) do spawania i montażu w 6 różnych halach, a następnie je z tych hal wywoził.

Następnie, z treści zgromadzonej w niniejszej sprawie dokumentacji wynikało również, że ubezpieczony od dnia 1 września 2005 r. do 30 listopada 2005 r. był zatrudniony w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. z/s w G. oraz od dnia 1 grudnia 2005 r. do dnia 31 stycznia 2008 r. w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. z/s w G. na stanowisku operatora urządzeń dźwigowych.

Ponownie, zakres czynności wykonywanych przez ubezpieczonego, przesadzający o charakterze wykonywanej przez niego pracy potwierdzili jednoznacznie świadkowie - R. S. oraz B. F., którzy pracowali na stanowiskach trasera oraz montera-spawacza i pozostawali w bezpośrednim kontakcie z ubezpieczonym. Podali zgodnie, że w powyższym okresie ubezpieczony pracował głównie na hali produkcyjnej, gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu obsługiwał suwnicę, rozładowując, ładując i przewożąc ciężkie fragmenty blachy stalowej z przyczepy, między poszczególnymi maszynami oraz do palarni.

W ocenie Sądu, wszyscy przesłuchani w sprawie świadkowie, którzy, jako osoby zatrudnione wraz z ubezpieczonym w podobnych okresach i w tych samych zakładach pracy, posiadali wiedzę na temat charakteru i rodzaju wykonywanej przez niego pracy. Świadkowie podali zakres czynności wykonywanych przez ubezpieczonego oraz opisali specyfikę jego pracy w spornych okresach. Zeznania te były spójne z treścią pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, wobec czego Sąd dał im wiarę i uznał je za miarodajny środek dowodowy w niniejszej sprawie.

Należy podkreślić, że sporny nie był okres pracy w w/w przedsiębiorstwach – okresy te zostały bowiem uwzględnione w ogólnym okresie zatrudnienia ubezpieczonego. Po ich uwzględnieniu do stażu pracy w szczególnych warunkach ubezpieczony legitymuje się koniecznym 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach i spełnia przesłanki do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku.

Należy podkreślić, że warunkiem przyznania prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach nie jest przedłożenie odpowiedniego świadectwa pracy, ale wykonywanie pracy w szczególnych warunkach na stanowiskach wymienionych w załącznikach do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

Wskazać należy, że w wykazie A – prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego - stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w działach wskazanych powyżej są wymienione prace, które ubezpieczony w rzeczywistości wykonywał.

Należy wspomnieć, iż Sąd podziela także stanowisko, zgodnie, z którym zarządzenia resortowe nie stanowią źródeł powszechnie obowiązującego prawa, i stanowią jedynie pomocnicze akty prawa niższego rzędu oraz dokumenty dotyczące jedynie konkretnych zakładów pracy, do których odwoływali się poszczególni pracodawcy, wskazując w dokumentacji pracowniczej (świadectwach wykonywania pracy w warunkach szczególnych) na rodzaje wykonywanej przez pracowników pracy. Kluczowym i podstawowym dokumentem w tym zakresie pozostaje cytowane powyżej rozporządzenie. Jednakże wykazy resortowe wydane na podstawie § 1 ust. 2 i 3 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mają charakter informacyjny, techniczno - porządkujący, uściślający oraz mogą mieć znaczenie w sferze dowodowej, stanowiąc podstawę domniemania faktycznego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2012 r., I UK 403/11).

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie, w szczególności po odebraniu zeznań świadków, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że ubezpieczony niewątpliwie wykonywał prace w szczególnych

warunkach, na stanowisku – suwnicowego, ponieważ stale i pełnym wymiarze czasu pracy zajmował się przewożeniem ciężkich elementów stalowych między poszczególnymi maszynami produkcyjnymi.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że ubezpieczony wykazał powyżej 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach, co uprawnia go (przy uwzględnieniu, że spełnił on bezspornie pozostałe przesłanki) do nabycia prawa do emerytury pomostowej. Wynika to z przedłożonej dokumentacji oraz z korespondującej i wiarygodnej treści zeznań świadków.

Nadmienić należy również, że zgodnie z treścią art. 100 ust.1 ustawy emerytalnej prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, z zastrzeżeniem ust. 2. W przypadku ubezpieczonego, te datę stanowi 1 lipca 2013 r. tj. dzień następujący po dniu rozwiązania stosunek pracy.

Biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny i argumenty podnoszone powyżej, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i cyt. wyżej przepisów, w punkcie 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję organu ubezpieczeniowego i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od dnia 1 lipca 2013 r.

Nadto, Sąd Okręgowy stwierdził, iż zasadność odwołania wynika z przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego w sprawie, co uzasadnia twierdzenie o braku odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, co mając na względzie w myśl dyspozycji art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych cyt. wyżej wnioskując a contrario, orzeczono w punkcie 2 wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł jak w punkcie 3 wyroku, na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 k.p.c. oraz z § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 1 oraz mając na uwadze § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w minimalnej kwocie, mając na uwadze zasadę odpowiedzialności stron za wynik postępowania.

SSO Bożenna Zalewska